

"Hvad har jeg vel Andet villet."

„Was liegt mir wohl sonst am Herzen.“

Chr. Winther.

Op. 17. N° 1.

Sång. Moderato.

101. *tranquillamente*

Piano. *p*

Hvad har jeg vel
Hus liegt mir wohl
sempre dolcissimo

An - det vil - let, og hvad mon jeg An - det vil, end at faa din
sonst am Her - zen, und was ist sonst wohl mein Ziel, als zu stil - len

Smerte stil - let blot en Stund ved Stren - gens Spil?
dei - ne Schmerzen nur ein Stünd - chen durch mein Spiel.

Ak, hvor gerne lok - ke vil - de jeg ved Har - pens
Ach mein Liebchen, a tempo ach wie gerne durch der Har - fe

riten. p

sag - te Klang — Engle fromme, stær-ke, mil-de, til at vær - ne
lei - sen Klang — lock'lich Engel aus der Fer-ne zu beschir - men

p

om din Gang! Men hvad mægter vel de spæ - de To-ne-börn mod Ver - dens Brag?
dei - nen Gang! Doch was richten wohl die klei - nen, sanften Lieder-kind - lein aus?

mf

De kan sukke, de kan græde, ak, men
Ach sie seufzen, ach sie weinen, doch ver-

dimin. riten.

tempo

dö, ak, men dö paa Kampens Dag, de kan sukke, de kan græde,
gehn, doch vergehn im Kampfgebräus, ach sie seufzen, ach sie weinen,

ak, men dö, ak, men dö paa Kampens Dag!
doch vergehn, doch vergehn im Kampfgebräus!

mf *p* *dim.*

Ved Sundet.

Am Sunde.

J. S. Wølhaven.

Op. 47. N° 2.

102.

Piano.

Allegretto moderato.

dolce e tranquillo

The piano introduction is in D major, 2/4 time, marked 'Allegretto moderato'. It features a melody in the right hand and a supporting bass line in the left hand, both characterized by a 'dolce e tranquillo' quality.

The first vocal entry begins with the lyrics: 'Der hvi-led o-ver Ø-en saa skjert et Maa-ne-skin; i'. The piano accompaniment continues with a 'dolce' and 'P' (piano) marking.

Der hvi-led o-ver Ø-en saa skjert et Maa-ne-skin; i
 Det duf-ted og det dug-ged, det aan-det o-ver Sund, og
 Es ruh-te auf dem Ei-land der hel-le Mon-denschein, es
 Es wiegten Thau und Duf-te sich ü-berm Sund im Wind, es

The second vocal entry continues the melody with the lyrics: 'Bug-ten rul-led Sø-en sin Søl-ver-vo-ve ind.' The piano accompaniment features a 'p dolce' marking.

Bug-ten rul-led Sø-en sin Søl-ver-vo-ve ind.
 Nat-te-vin-den vug-ged hver Blom-ster-alf i Blund.
 roll-len Sil-ber-wo-gen sich in die Bucht hin-ein.
 wieg-ten wei-che Lüf-te jed' träumend Blumen-kind.

The final vocal entry concludes the piece with the lyrics: 'Ved Sun-det stod—min'. The piano accompaniment includes a 'riten.' (ritardando) marking.

Ved Sun-det stod—min
 Det var som en Vin-ge af
 Am Sun-de stand mei-ne
 Es var als rühr-ten mich

en - somme Hyt - te, og der er Nök - kens Krat; der var det min
 Dun mig rør - te og holdt mit Ö - je til, mens al den
 ein - same Hüt - te, dort ist der Ni - xen Hain, dort wollt ich
 flaum - weiche Schwingen und hielten das Aug' mir zu, da schlich ein

dolce
 Hu at vaa - ge og lytte den gan - ske Som - mer - nat, den gan - ske Som - mer -
 dæm - pe - de Klang, jeg hørte, lød sødt som Har - pe - spil, lød sødt som Har - pe -
 wa - chen, träumen und lauschend die gan - ze Nacht al - lein, die gan - ze Nacht al -
 wonnig - es Spie - len und Singen sich leis in mei - ne Ruh, sich leis in mei - ne

dim.
 Led. * Led. *

nat.
 spil.
 lein.
 Ruh.
dolce

Min Sjæl blev tryllebundet
 Til denne milde Bugt,
 Og til hvert Sejl i Sundet,
 Og til de Skyers Flugt.

Jeg vandred siden saa tit alene
 Paa Strand, ved dyben Strøm;
 Det nynnede fra Sø, det hviskede fra Grene,
 Som Minder af en Drøm.

Noch schlingt in Zauberbande
 Mich jener Wellen Zug,
 Jed' Segel weiss am Strande
 Und selbst der Wolken Flug.

Noch manchmal fühlt sich mein Herz gezogen
 Zum Strand im weissen Schaum,
 Dort hör' ich flüstern aus Wald und Wogen,
 Den lieben, alten Traum.

Du kommer.

Du kommst.

Carl Ploug.

Op.17. N° 3.

103.

Sång. Animato.

Piano. *mf* *col canto* *p* *con anima*

Du kom-mer,— saa er Al- - ting
O du kommst, dann ist Al- - les

godd og alt det On - de glemst; saa er min Vraa et
gut, ver - ges-sen je - der Schmerz, dann macht der Gott, der

Mar-mor-slot, og i mit Brysthar San - gens Drot
Wun-der thut zum Schloss mein Stübchen, und von Muth

de bed - ste Stren - - ge stemt. Du kom-mer!—
und Lic - dern tönt mein Herz. Wenn du kommst, *a tempo*

col canto

saa er Him - - len blaa og
 wird der Him - - mel blau und

al - le Sky - er Guld, og al - le Sko - vens Fug - le slaa, og
 al - le Wol - ken Gold, dann schallt und hallt der Wald, die Au, dann

dolce

Hö - - stens Mark af Blom ster smaa . er at - ter gan - -
 schmückt mit Blum - men sich im Thau der Herbst so früh - -

- - ske fuld. Du kom - mer, - saa er
 - - lings - - hold. Wenn du kommst, o dann

mf *col canto* *dolce*

Li - vet smukt, og hver en Ti - me ler; saa
 tanzt und singt jed' Stündchen, das ver-zieht, frei

p

stand - ser In - tet Tan - kens Flugt, saa bæ - rer al min
 wie ein Falk mein Geist sich schwingt, und was mein Muth er -

Gjer - ning Frugt, og hvad jeg ön - - sker
 strebt, ge - lings, und was ich wünsch, ge -

sker. Du kom mer, — saa er Li - vet
 schieht. O du kommst, *a tempo* nur ein Blick voll

col canto *p*

Red. 1822

rigt, *Licht* og al dets Mø - je let; saa
 var' tau - send-mal ge - nug! Du

p

er et Le - ge - tøj min Pligt, min Hvi - le et fuld - baa-ret
 kommst und Spiel wird je - de Pflicht, die Ru - he wird ein schön Ge -

Digt, og Klang mit Aan - de - dræt. —
 dicht, ein Lied mein A - them-zug. —

dolce *cresc.* *f*

Red.

— Du kom-mer, — du kom-mer, — du
 — O du kommst, o du kommst, du —

f *dolce*

* *Red.* *

kommer i din El-skers Favn og byg-ger der og bor — saa
 — kommst selbst an die-se Brust, dort ist dein lieb-ster Hort. Es

Red. * *Red.* * *Red.* *

kjen-der Sjæ-len in-tet Savn, saa kjen-der Glæ-den in-tet Navn, og
 jauchzt das Herz in mei-ner Brust und all mein Seh-nen wird zur Lust und

Læ - - ben in - tet Ord.
 fin - - det doch — — — kein Wort.

dimin. *Pdolce*

2

p

Ved Afskeden.

Beim Abschiede.

Theodor Kjerulf.

Op. 47. N° 4.

Allegretto quasi scherzando.

Sång. *104.* Piano. *p*

Og er min Tro end svi-ge-fuld, thi Ord har ej jeg faa't, saa
Sag' ist mein Herz zu wohlge-muth, du gabst mir ja kein Pfand — und

tror jeg dog, du er mig huld, har jeg dig ret for - staa't? Men
doch ich glaub' du bist mir gut, wenn ich dich recht ver - stand. Doch

p

cresc.

gaar jeg saa med Van - der-stav, da vil du ha - stig glem - me; dit
greif ich nur den Wan - der-stab, ist dir mein Bild ent - - fah - ren, dein

cresc.

ö - jes Nat er jo en Grav, som in-gen Sjæl vil gjemme.
nächt - lich Aug' ist ja ein Grab, vill kei-ne Seel' be - vah-ren.

riten.

1822

For glad til Længsel sy-nes du, for veg,
 Zu froh zum Sehnen scheint du mir, zu leicht,

a tempo *p* *riten.* *a tempo*

for veg, til at er-in - dre. Jeg ved det vel,
 zu leicht, um zu er-in - nern. Ich weiss es wohl,

p *pp*

cresc.

jeg ved det vel: det skøn- ne Nu bor e - ne i dit In-dre,
 ich weiss es wohl: der Au- genblick nur herrscht in dei- nem Innern,

bor e - ne i dit In - dre.
 nur herrscht in dei- nem In - nern.

dim. *p scherz.* *cresc. e poco acceler.*

a tempo *riten.* *p* *pp*

Den Elsktes Nærhed.

Nähe des Geliebten.

Goethe.

Op. 47. N° 5.

Sång. Moderato con grazia.

Jeg min - des dig, naar Mor-gen-so-len bræn - der paa'
 Ich den - ke dein, wenn mir der Sonne Schimmer vom.

105.

Piano. *p*

And. *And.* *And.*

Ha - - vets Bly; jeg min - - des dig, naar
 Mee - - re strahlt; ich den - ke dein, wenn

Maanen Ly-set sen - der fra ble - ge Sky. Jeg sku - er dig, naar
 sich des Mondes Flim-mer in Quel - len malt. Ich se - he dich, wenn

i det Fjer-ne Stö - vet paa Ve - jen staar, i
 auf dem Fer-ne We - ge der Staub sich hebt; in

dy - be Nat, naar en - som mellem Lø - vet en Van - dret
 tie - fer Nacht, wenn auf dem schmalen Ste - ge der Wan - dret

gaar.
 bebt.

Jeg hø - rer dig, naar
 Ich hö - re dich, wenn

Ha - vet skyller Vo - ven mod Stran - dens Kyst; jeg lyt - ter of - te
 dort mit dumpfem Rauschen die Wel - le steigt. Im stil - len Hai - ne

længselsfuld i Sko - ven, naar Alt er tyst. Hos dig jeg er, hvor
 geh'ich oft zu lauschen, wenn al - les schweigt. Ich bin bei dir, du

langt end du dig fjer - ner, du er mig nær, du er mig nær. Sol
seist auch noch so fer - ne, du bist mir nah; du bist mir nah! Die

syn - ker alt, snart funk - le mi - ne Stjer - ner - o var du her, o
Son - ne sinkt, bald leuch - ten mir die Ster - ne - o wärs du da, o

var du her! O var, o var, o var du
wärs du da! O wärs, o wärs, o wärs du

her, o var du her!
da, o wärs du da!

**Paa Fjellet.
Auf dem Felsen.**

Kristofer Janson.

Op. 17. № 6.

Allegro risoluto.

106.

Piano.

106. Piano.

f *p* *f* *m.s.* *Leg. Leg.*

mf

Hu, hej! Kor er det vel friskt og lett upp aa Fjel - let. _____ Her
Kom upp, kom upp fraaden tron - ge Dal upp aa Fjel - let. _____ Her
Juch - he! Wie ist mir doch frisch und leicht auf dem Fel - sen. _____ Der
Her - auf aus dem Thal'so eng und schwül auf den Fel - sen. _____ Hier

fz *m.s.* *Leg.* *

mp

lej - ker Vin - den i kaa - te Sprett upp aa Fjel - let, _____ og
bles ein Blaaster so frisk og sval upp aa Fjel - let, _____ og
Wind, der küh - ne, in Sprüngen streicht um den Fel - sen, _____ die
spielt ein Lüft - chen so frisch und kühl auf dem Fel - sen; _____ hier

fz *mp* *Leg.* *

Fo - ten dan - sar, og Au - gat ler, og Hjartat kvejkjan - de Hug - nad ser upp aa
Li - di skin ut - av Blo - mar full, og So - li drys alt sit fag - re Gull upp aa
Fü - sse tan - zen, das Au - ge lacht, es fühlt das Herz recht der Freude Macht auf dem
blüht manch Blümchen so fein und hold, hier streut die Son - ne ihr schönstes Gold auf den

p *mf*

Fjel - let, _____ upp aa Fjel - let. _____
 Fjel - let, _____ upp aa Fjel - let. _____
 Fel - sen, _____ auf dem Fel - sen. _____
 Fel - sen, _____ auf den Fel - sen. _____

V. 1-4. V. 5.
 V. 1-4. V. 5.

Ped. *

I Dalen starvar du tung og hejt,
 Kom paa Fjellet.
 Kor fint her er, ikkje nokon vejt,
 Her paa Fjellet.
 Dit Auga flyg yver Nut og Tind,
 Det er, som flyg det i Himlen inn
 Upp fraa Fjellet.

Og naar no Soli til Kvila gjeng
 Attum Fjellet,
 Daa rejda Skuggarne upp og si Seng
 Attmed Fjellet
 Daa giddrar alt i ein Straalestraum,
 Og Hjartat svejper seg inn i Draum
 Upp aa Fjellet.

Aa kjære Guten min, kom til meg
 Upp aa Fjellet,
 Eg sit so lengtande etter deg
 Upp aa Fjellet.
 Kom svalla med meg, tit det verd ljost,
 Daa stryker Otten ifraa mit Brjost
 Her paa Fjellet.

*Im Thale mühest du dich ab im Schweiss,
 Auf zum Felsen!
 Hier ist's so herrlich, wie's Niemand weiss,
 Auf dem Felsen.
 Hier fliegt das Auge so hoch und weit
 Hier fliegt es in die Unendlichkeit
 Überm Felsen.*

*Und sinkt die Sonne mit Goldesschein
 Hinterm Felsen,
 Da machen Schatten ihr Bettlein fein
 Längs dem Felsen,
 Es glänzt und funkelt im ganzen Raum,
 Es birgt das Herz sich im süßen Traum
 Auf dem Felsen.*

*Ach, Bursch, du liebster, komm her zu mir
 Auf den Felsen,
 Mein Herz das sehnt sich so sehr nach dir
 Auf dem Felsen.
 Komm; plaudern wir bis der Tag erwacht,
 Dann fliehet die Furcht, dann fliehet die Nacht
 Auf dem Felsen.*